

CURCUBEU...

adolescenti pe valuri

Adolescenta

Adolescenta este o dovada a faptului ca un om a devenit dupa varsta de 14 ani un judecator al vietii sale. Este momentul in care iti dai seama de ce ai facut in trecut si ce ai de facut pe viitor. Esti capitanul unui vas HARD LIFE si trebuie sa rezisti la timona vietii pana in momentul in care fiecare pasager al acestei vieti paraseste nava. Uneori ne cuprind sentimente de atasament fata de aceasta nava, care ti-ai dori sa nu dispara niciodata. Ai vrea ca in ea sa patrunda un motor auxiliar care te-ar putea ajuta sa tii timona mai hotarat si sa patrunzi intr-o lume de nedescris pe care nu ai avut cum sa ti-o imaginezi deoarece combate cele mai fericite momente traite pana in prezent si iti traseaza o privire de ansamblu asupra unui fapt perseverent.

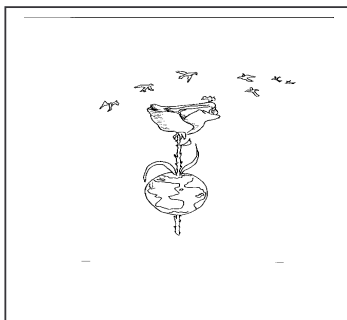
Pe nava mea, adolescenta a aparut ca o deficiente mintala, sub forma unor nevroze de esec care m-a adus la un sistem motivational scazut.

MAREA

Marea, muza multor poeti care au scris cele mai frumoase poezii de dragoste, ascunde si acum povesti de iubire dintre tinerii mai romantici care inca mai vad in malul marii un loc potrivit pentru intalniri.

Ce e marea? Este locul unde gasesti pentru un minut, o ora, o zi, putina liniste putina relaxare. Atunci cand este calma, sunetul micilor unde ce se lovesc de mal, glasul rar al unui pescarus ce zboara deasupra acestui imens albastru-verzui, parca iti umplu sufletul de liniste, de acea pace pe care o respiri, o simti pana in inima. Te umpli atunci de o bucurie imensa, bucuria ca ai trait sa o vezi, sa o simti, chiar daca numai pentru o clipa.

Stand asa, si privind valurile imense, timpul pare a uita sa se mai scurga, si ai impresia ca o ora nu este mai mult decat o clipa. Val cu val, gandurile tale parca pleaca inapoi, in departare, o data cu ele. Te simti parca hipnotizat, si, la un moment dat, uiti chiar sa mai gandesti. Stai acolo, in fata naturii ce se dezlantauie chiar sub

M-a facut sa ma pierd ca un OZN in spatiu si sa ajung sa nu ma mai regasesc decat in versurile lui 2PAC, RAMMSTEIN si HIM. Totusi merg pe un principiu foarte adevarat si bine structurat care spune: "Nu mi-e frica de nimeni in afara de Dumnezeu!". Traiam intr-o lume in care totul este posibil, in care realitatea se combina cu imaginatia. Incercam sa traим intr-o lume virtuala in care pot aparea deficiente senzoriale, nivel al inteligentei peste limita normalului, intr-o alta dimensiune. Insa adevarul continua sa

ochii tai, si uiti ca mai traiesti. Uiti ca respiri, desi o faci involuntar, te simti una cu ultimul val, si parca te doare si pe tine cand se loveste de mal. Parca si tu iti pierzi rasuflarea odata cu disparitia lui. Sunetul pe care il face in acel moment e parca glasul tau ce striga ca ai mai vrea pentru un moment, inca un moment, sa auzi glasul pescarusilor.

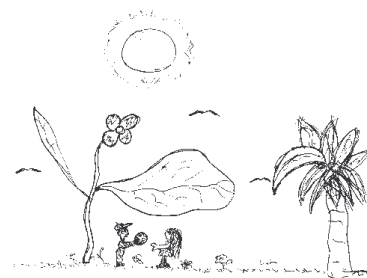
Atunci te simti atat de mic, atat de neputincios, in fata propriului tau destin. Apoi, desi te doare, deschizi iar ochii mari si privesti din nou spre departari. Un alt val isi urmeaza destinul. Strigatul trist al unui pescarus iti atrage brutal atentia, si te intorci in

combata cu desavarsire forta ireala a imaginatie. Tineretul din ziua de azi este posedat de o boala cronica ce este lumea jocurilor 3D. Este o lume frumoasa, totusi imaginara, dar care are trasaturi ale realitatii.

Pe valurile insumate ale marii nava HARD LIFE isi urmeaza cursul in cercul vietii, convinsa ca fiecare loc atins de lumina este regatul ei.

Iosif Andrici
cls. a IX-a

corpul tau. Privesti indelung in departare si simti ca spatiul se dilata si nu se mai termina. Orizontul ti se pare tot atat de departe ca si cerul, si gandul ca ai vrea sa ajungi pana acolo devine aproape imposibil. Si tot asa, val cu val, gand cu gand, noaptea se aterne incet asupra ta si a marii, imbratisand-o. E din nou aceeasi liniste si parca nu mai recunosti locul in care erai cu putin timp inainte. Te sperii putin, dar deodata simti cum un luceafar rasare din acea liniste "dand orizont nemarginit singuratatii marii." Dupa o noapte lunga, topita in ceata diminetii, marea iti mangaie simturile la rasaritul soarelui. Si in lumina lui te bucuri ca atunci cand se naste un copil.

Intr-un sfarsit, te hotarasti sa pleci, intorci spatele dar o voce parca iti spune: "Aminteste-ti mare, pastreaza-i un loc etern in inima ta!"

Oana-Maria Olaru
cls a XI-a B